

Ahhoz azonban, hogy a vallásszociológiát, ennek kibővült tárgykörét, módszerét és feladatát a valóságnak megfelelően bírálhassuk el, szembe kell még néznünk azokkal a problémákkal, amelyeket éppen a „hitéleti szociológia” fellépése és alakulása állított a katolikusok elé. Ezeknek a problémáknak lehető tisztázása elől semmiképpen sem térhetünk ki.

SOMLÓ

*Mint tömzsi lány, ki álmait kibontra
békén hunyorg a fénylő nap felé,
s tükkát a tükrös ég tavába ontja,
hol kékje mély, akár a tengeré —*

*ilyen vagy, Somló, lelkem leshelyérői;
mosollyal fonsz a fényből fürtöket,
s bár hegygé váltan ősidőkbe révül,
a jelent óvja félig hunyt szemed.*

*Magányosan a vásárhelyi síkon
találtál rangot s hivatást. Az ég
siet, hogy selymével borítson,
s hattűszép felhők osonnak föled.*

*Derűs nyugalmad, sikereid láttán,
boráldó vulkán, irigyed vagyok;
hogy az, mit rajtad érlel nemes ojtvány,
aranykehellyel is versenyt ragyog,*

*míg én, barátod, noha árvaságban
s szelíd magányban hozzád fogható,
dicső gyümölcsre, lám, hiába vágytam,
szűk gátak közt vergődöm, mint a tó.*

*De míg az útról fák rácsa közt nézlek
a rétbe süppedt vízfoltokon át,
szívembe vézni unszol lány igézet
bazalt fejed koszorús homlokát.*

Lakatos Kálmán